

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 19 декември 2006 година

за предоставяне на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка в случай на загуби по заеми и гаранции по заеми за проекти, осъществявани извън Общността

(2006/1016/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 181а от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

(1) От 1963 г. Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) извършва операции извън Общността в подкрепа на външните политики на Общността.

(2) Повечето от тези операции са извършвани по искане на Съвета и са се облагодетелствали от бюджетна гаранция от Общността, администрирана от Комисията. За последен път гаранцията на Общността е създадена за периода 2000—2007 г. с Решение № 2000/24/ЕО на Съвета от 22 декември 1999 г. относно предоставяне на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка в случай на загуби, произтичащи от заеми за проекти, осъществявани извън Общността (Централна и Източна Европа, средиземноморските страни, Латинска Америка и Азия, Южноафриканската република)² и с Решения № 2001/777/ЕО³ и № 2005/48/ЕО⁴ за специфични на регионално равнище действия по предоставяне на заеми.

(3) С оглед да се подкрепи външната политика на ЕС, без да засегне кредитоспособността на ЕИБ, следва да бъде предоставена на ЕИБ бюджетна гаранция от Общността за дейности, извършвани извън Общността. ЕИБ следва да бъде насърчавана да увеличава дейностите си извън Общността, без да прибегва към гаранцията на Общността, по-специално в предприєдиняващите се страни и Средиземноморието, както и в благоприятните за инвестиции страни от други региони, докато естеството на покритието на гаранцията на Общността следва да бъде пояснено относно това дали покрива рискове от политическо или суверенно естество.

¹ Становище, дадено на 30 ноември 2006 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

² ОВ L 9, 13.1.2000 г., стр. 24. Решение, последно изменено с Решение 2006/174/ЕО (ОВ L 62, 3.3.2006 г., стр. 26).

³ ОВ L 292, 9.11.2001 г., стр. 41.

⁴ ОВ L 21, 25.1.2005 г., стр. 11.

(4) Гаранцията на Общността следва да покрива загуби по заеми и гаранции по заеми за допустими инвестиционни проекти на ЕИБ, осъществявани в страни, покрити от Инструмента за предприсъединителна помощ⁵ (ИПП), инструмент за европейско съседство и партньорство⁶ (ЕИДП) и Инструмента за сътрудничество в развитието (ИСР), когато заемното финансиране или гаранцията са отпуснати съгласно подписано споразумение, чиито срок на действие не е изтекъл или което не е прекратено („Финансови операции на ЕИБ“).

(5) Сумите, които се покриват от гаранцията на Общността съгласно настоящото решение следва да представляват горна граница за финансиране от ЕИБ по гаранцията на Общността. Те не следва да съставят цели, които ЕИБ неизбежно следва да спазва.

(6) Външните политики на ЕИБ са ревизирани и разширени през последните години. Такъв е случаят със стратегията за предприсъединяването, както е уредено в стратегическия документ на Комисията за разширяването от 2005 г., за Европейската политика за съседство, както е уредено в стратегическия документ на Комисията от 12 май 2004 г., за подновените партньорства с Латинска Америка и Югоизточна Азия, както и стратегическите партньорства на ЕС с Русия, Китай и Индия.

(7) От 2007 г. външните отношения на ЕС ще бъдат подкрепяни и чрез новите финансови инструменти, т.е. ИПП, ЕИДП, ИСР и от Инструмента за стабилност⁷.

(8) Финансовите операции на ЕИБ следва да бъдат съвместими и да подкрепят външните политики на ЕС, включително специфичните регионални цели. Чрез гарантиране на цялостно сближаване с действията на ЕС, финансирането от ЕИБ следва да допълва политиките, програмите и инструментите за помощ от Общността в различните региони. При това защитата на околната среда и енергийната сигурност на държавите-членки следва да бъдат част от финансовите цели на ЕИБ във всички допустими региони. Финансовите операции на ЕИБ следва да се провеждат в страни, които отговарят на съответните условия, съвместими със споразуменията на ЕС на високо ниво относно политическите и макроикономическите аспекти.

(9) Политическият диалог между Комисията и ЕИБ, както и стратегическото планиране и сближаване между ЕИБ и финансирането от Комисията следва да бъдат засилени. Връзката между дейностите на ЕИБ извън Общността и политиките на ЕС следва да бъде задълбочена посредством засилено сътрудничество между ЕИБ и Комисията, на централно и местно равнище. Подобна засилена координация следва да включва, *inter alia*, ранни взаимни консултации по политическите въпроси, подготовка на документи от взаимна значимост и проектни разработки. От особено значение ще бъде ранната консултация по стратегически програмни документи, подготвени от Комисията

⁵ Регламент (ЕО) № 1085/2006 на Съвета от 17 юли 2006 г. (ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 82).

⁶ Регламент (ЕО) № 1638/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. (ОВ L 310, 9.11.2006 г., стр. 1).

⁷ Регламент (ЕО) № 1717/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. (ОВ L 327, 24.11.2006 г., стр. 1).

или от ЕИБ, за максимизиране на синергиите между дейностите на ЕИБ и Комисията и измерване на напредъка при изпълнението на съответните политически цели на ЕС.

(10) По отношение на страните в процес на присъединяване финансирането от ЕИБ в тези страни следва да отразява приоритетите, определени в партньорствата за присъединяване и европейските партньорства, в споразуменията за стабилизация и присъединяване и в преговорите с ЕС. Фокусът на действието на ЕС в Западните Балкани следва да продължава да се измества непрестанно от възстановяване към предприсъединяване. В този контекст дейността на ЕИБ в допълнение следва да цели насърчаване на институционалното изграждане, когато това е уместно, в сътрудничество с други международни финансови институции (МФИ), които действат в региона. В периода 2007—2013 г. финансирането на страните-кандидатки (Хърватска, Турция и Бившата югославска република Македония) следва да се извършва прогресивно в рамките на предприсъединителния инструмент на ЕИБ, който следва да бъде разширяван с времето, за да обхване потенциалните страни кандидатки от Западните Балкани в съответствие с развитието на процеса на тяхното присъединяване.

(11) По отношение на страните, обхванати от ЕИДП, ЕИБ следва да продължи и да укрепва своята дейност в средиземноморския регион, като засилва фокуса си върху развитието на частния сектор. В това отношение е необходимо сътрудничество със страните партньори с цел улесняване развитието на частния сектор и насърчаване на структурната реформа, особено реформата на финансовия сектор, както и други мерки за улесняване на дейността на ЕИБ, по-специално да гарантира, че ЕИБ може да издава облигации на местните пазари. По отношение на Източна Европа, Южен Кавказ и Русия ЕИБ следва да засили своята дейност в засегнатите страни съобразно съответните условия, съвместими със споразуменията на ЕС на високо равнище с въпросната страна относно политическите и макроикономическите аспекти. В този регион ЕИБ следва да финансира проекти от значителен интерес за ЕС в областта на транспорта, енергетиката, телекомуникациите и екологичната инфраструктура. Следва да бъде даден приоритет на проекти по разширяване на основни оси на транс-европейската мрежа, проекти с трансгранично приложение за една или повече държави-членки и основни проекти, които благоприятстват регионалната интеграция чрез засилване на връзките. В сектора на околната среда ЕИБ следва да даде главно приоритет в Русия на проекти за партньорството в сферата на околната среда в рамките на северното измерение. В сектора на енергетиката стратегическите енергийни доставки и енергийните транспортни проекти са от особена важност. Финансовите операции на ЕИБ в този регион следва да бъдат извършвани в тясно сътрудничество с Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), по-специално по отношение на условията, които предстои да бъдат изложени в тристранния меморандум за разбирателство между Комисията, ЕИБ и ЕБВР.

(12) Финансирането от ЕИБ в азиатските и латиноамериканските страни ще бъде постепенно приведено в съответствие със стратегията на ЕС за сътрудничество в тези региони и ще допълва инструментите, финансирани с бюджетните ресурси на Общността. ЕИБ следва да се стреми постепенно да разширява дейността си по отношение на голям брой страни в тези региони, включително в по-малко развитите страни. В подкрепа на целите на ЕС

финансирането от ЕИБ в азиатските и латиноамериканските страни следва да се фокусира върху екологичната устойчивост (включително смекчаване промяната на климата) и проектите в областта на енергийната сигурност, както и върху продължаващата подкрепа на ЕС в Азия и Латинска Америка чрез преки чуждестранни инвестиции и трансфер на технологии и ноу-хау. Като взема под внимание рентабилността, ЕИБ следва да може да работи и директно с местни компании, по-специално в областта на екологичната устойчивост и енергийната сигурност. При средносрочния преглед ще се преразгледат целите на финансиране от ЕИБ в Азия и Латинска Америка.

(13) В Централна Азия ЕИБ следва да се фокусира върху основните проекти в областта на енергийните доставки и енергийния транспорт, с трансгранично приложение. Финансиране от ЕИБ в Централна Азия следва да се извършва в тясно сътрудничество с ЕБВР, по-специално съобразно условията, които предстои да бъдат изложени в тристранния меморандум за разбирателство между Комисията, ЕИБ и ЕБВР.

(14) За да се допълни дейността на ЕИБ по споразумението от Котону за страните от АКТЬ, в Южна Африка ЕИБ следва да се фокусира върху инфраструктурни проекти от обществен интерес (включително общинска инфраструктура, електрическо снабдяване и водоснабдяване) и подкрепа за частния сектор, включително МСП. Прилагането на разпоредбите за икономическо сътрудничество съгласно споразумението за търговия, развитие и сътрудничество между ЕС и Южна Африка ще насърчава още повече дейността на ЕИБ в този регион.

(15) С оглед ускоряване на сближаването на цялостната подкрепа на ЕС в съответните региони, следва да се търсят възможности за комбиниране на финансирането на ЕИБ с бюджетните ресурси на ЕС, доколкото е уместно, под формата на безвъзмездна помощ, рисков капитал и лихвени субсидии, в едно с техническата помощ за подготовка на проекти, прилагане или подобряване на законодателната и регулаторна рамка, чрез ИПП, ЕИДП, инструмента за стабилност и за Южна Африка — ИСР.

(16) ЕИБ вече тясно си сътрудничи с МФИ и с европейски институции на двустранна основа. Това сътрудничество се ръководи от специфични за регионите меморандуми за разбирателство, които следва да бъдат одобрени от управителните органи на ЕИБ. При финансовите си операции извън ЕС, които попадат в обхвата на настоящото решение, ЕИБ следва да се стреми да насърчава по-нататъшната координация и сътрудничество с МФИ и с европейските институции на двустранна основа, когато това е уместно, включително сътрудничество по условията на сектора, повишено използване на съвместно финансиране и участие с други МФИ в глобални инициативи като тези, които насърчават координацията и ефективността.

(17) Следва да се подобри отчитането на ЕИБ и Комисията относно финансовите операции. На база на получената от ЕИБ информация Комисията следва да се отчита на годишна основа пред Европейския парламент и Съвета за финансовите операции на ЕИБ, извършвани съгласно настоящото решение. Отчетът следва да съдържа, по-специално раздел относно приноса в съответствие с политиките на ЕС, както и раздел за сътрудничеството с Комисията, други МФИ и двустранни донори, включително по съвместно финансиране.

(18) Гаранцията на Общността, установена с настоящото решение, следва да покрие финансовите операции на ЕИБ, подписани за периода, който започва на 1 февруари 2007 г. и завършва на 31 декември 2013 г. С цел да се направи преглед на развитието по време на първата половина на този период ЕИБ и Комисията следва да подготвят средносрочен преглед на решението. Този преглед следва да включва по-специално външна оценка, чиито условия са определени в приложение II.

(19) Финансовите операции на ЕИБ следва да продължат да бъдат управлявани в съответствие с правилата и процедурите на ЕИБ, включително съответните мерки за контрол, както и съответните правила и процедури относно Сметната палата и OLAF.

(20) Гаранционният фонд за външни дейности („Гаранционният фонд“), създаден с Регламент (ЕО, Евратом) № 2728/94 на Съвета от 31 октомври 1994 г., следва да продължава да предоставя ликвиден резерв за бюджета на Общността срещу загуби от финансови операции на ЕИБ⁸.

(21) ЕИБ следва да подготви в консултация с Комисията индикативна многогодишна програма за обема на подписаните финансови операции на ЕИБ, така че да осигури подходящ бюджетен план за подsigуряване на гаранционния фонд. Комисията следва да отчете този план в своето редовно бюджетно програмиране, което предава на бюджетния орган,

РЕШИ:

Член 1

Гаранция и горна граница

1. Общността предоставя на Европейската инвестиционна банка („ЕИБ“) глобална гаранция („гаранция от Общността“) за плащания, които не са получени от ЕИБ, но са дължими към нея, по отношение на заеми и гаранции по заеми за допустими инвестиционни проекти на ЕИБ, осъществявани в страни, обхванати от настоящото решение, когато заемното финансиране или гаранцията са предоставени съгласно подписано споразумение, чийто срок на действие не е изтекъл или което не е прекратено („Финансови операции на ЕИБ“), и е предоставено в съответствие с правилата и процедурите на ЕИБ и в подкрепа на съответните цели на външната политика на Европейския съюз.

2. Гаранцията на Общността се ограничава до 65 % от общата сума на отпуснатите кредити и гаранции, предоставени по финансови операции на ЕИБ, без възстановените суми плюс всички свързани с тях суми.

3. Максималната горна граница на финансовите операции на ЕИБ за периода, посочен в параграф 6, като се извадят отменените суми, не превишава 27 800 милиона EUR. Тази максимална горна граница се разбива на две части:

а) основна горна граница с фиксиран максимален размер от 25 800 милиона EUR, включително регионалното разпределение, определено в параграф 4, което покрива целия период, посочен в параграф 6;

⁸ ОВ L 293, 12.11.1994 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 2273/2004 (ОВ L 396, 31.12.2004 г., стр. 28).

б) факултативен мандат в размер на 2000 милиона EUR. Активирането на цялата или част от тази факултативна сума и нейното регионално разпределение ще се решава от Съвета в съответствие с процедурата, предвидена в член 181а, параграф 2 от Договора. Решението ще се основава на резултатите от средносрочния преглед, уреден в член 9.

4. Основната горна граница, посочена в параграф 3, буква а), се разбива на следните задължителни регионални горни граници:

а) страни в процес на присъединяване: 8 700 милиона EUR;

б) съседски и партньорски страни: 12 400 милиона EUR; разделени на следните индикативни подгорни граници:

i) Средиземноморие: 8700 милиона EUR;

ii) Източна Европа, Южен Кавказ и Русия: 3700 милиона EUR;

в) Азия и Латинска Америка: 3 800 милиона EUR; разделени на следните индикативни подгорни граници:

i) Латинска Америка: 2800 милиона EUR;

ii) Азия: 1 000 милиона EUR;

г) Южноафриканска република: 900 милиона EUR.

5. В рамките на регионалните горни граници управителните органи на ЕИБ могат да решат да преразпределят сума до 10 % от регионалната горна граница между отделните групи горни граници.

6. Гаранцията на Общността покрива финансови операции на ЕИБ, подписани в периода, който започва на 1 февруари 2007 г. и завършва на 31 декември 2013 г.

7. Ако при изтичането на периода, посочен в параграф 6, Съветът не е приел решение за предоставяне на нова гаранция от Общността на ЕИБ за нейните финансови операции извън Общността, този период автоматично се удължава с шест месеца.

Член 2

Обхванати страни

1. Списъкът на страните, подходящи или потенциално подходящи за финансиране от ЕИБ в рамките на гаранция от Общността, е установен в приложение I.

2. За страните, които са изброени в приложение I и са маркирани със знака (*) и за други страни, които не са изброени в приложение I, дали тези страни са подходящи за финансиране от ЕИБ в рамките на гаранция от Общността се решава от Съвета за всеки отделен случай и в съответствие с процедурата по член 181а, параграф 2 от Договора.

3. Гаранцията на Общността покрива само финансови операции на ЕИБ, извършвани в страни, които са сключили рамково споразумение с ЕИБ, което установява правните условия, по които финансови операции от ЕИБ следва да се извършват.

4. В случай на сериозна загриженост за политическата или икономическата ситуация в дадена страна Съветът може да реши да суспендира ново

финансиране от ЕИБ по гаранция от Общността в тази страна в съответствие с процедурата по член 181a, параграф 2 от Договора.

5. Гаранцията на Общността не покрива финансови операции на ЕИБ в определена страна, когато споразумение относно подобни финансови операции на ЕИБ е подписано след присъединяването на страната към ЕС.

Член 3

Съвместимост с политиките на Европейския съюз

1. Съвместимостта на външните действия на ЕИБ с целите на външната политика на Европейския съюз се засилва с цел да се максимизират синергиите от финансирането на ЕИБ и бюджетните ресурси на Европейския съюз, предимно чрез редовен и систематичен диалог и предварителни консултации по:

- а) стратегически документи, подготвени от Комисията, такива като стратегически документи за страни и региони, планове за действие и предприсъединителни документи;
- б) стратегически документи за планиране и проектни разработки на ЕИБ;
- в) други политически и оперативни аспекти.

2. Сътрудничеството се осъществява на диференцирана за различните региони основа, като се взема предвид ролята на ЕИБ, както и политиките на Европейския съюз във всеки регион.

3. Финансова операция на ЕИБ не се включва в покритието на гаранцията на Общността, ако Комисията предостави отрицателно становище за тази операция в рамките на процедурата по член 21 от Устава на ЕИБ.

4. Съвместимостта на финансовите операции на ЕИБ с целите на външната политика на Европейския съюз се наблюдава в съответствие с член 6.

Член 4

Сътрудничество с други международни финансови институции

1. Финансовите операции на ЕИБ се извършват прогресивно, по целесъобразност, в сътрудничество между и/или посредством съвместно финансиране от ЕИБ и други МФИ или европейски институции на двустранна основа с цел да се максимизират синергиите, сътрудничеството и ефективността, както и да се осигури разумно разпределение на риска и съгласувани проектни и секторни условия.

2. Това сътрудничество се улеснява чрез координация, извършвана особено в контекста на меморандуми за разбирателство, където е подходящо, между Комисията, ЕИБ и основните МФИ и европейски институции на двустранна основа, които работят в различните региони.

3. Сътрудничеството с МФИ и другите донори се оценява при средносрочния преглед, уреден в член 9.

Член 5

Покритие и условия на гаранцията на Общността

1. За финансови операции на ЕИБ, които са влезли в дадена държава или са гарантирани от тази държава и за други финансови операции на ЕИБ, които са влезли чрез регионални или местни органи или притежавани от държавата и/или контролирани от държавата публични предприятия или институции, когато тези други финансови операции на ЕИБ имат подходяща оценка за кредитния риск от страна на ЕИБ, като се вземе предвид ситуацията на кредитния риск в съответната страна гаранцията на Общността покрива всички плащания, които не са получени от ЕИБ, но са дължими към нея („Цялостна гаранция“).

За целите на този член и член 6, параграф 4 понятието държава включва Западния бряг и Ивицата Газа, представлявани от палестинската власт и Косово, представлявано от Мисията на ООН за временна администрация.

2. За финансови операции на ЕИБ, различни от посочените в параграф 1, гаранцията на Общността покрива всички плащания, които не са получени от ЕИБ, но са дължими към нея, когато неполучаването на плащанията е причинено от настъпването на един от следните политически рискове („Гаранция срещу политически рискове“):

- а) невъзможност за превод на валута;
- б) отчуждаване;
- в) война или граждански безредици;
- г) отказ от правосъдие при нарушаване на договора.

Член 6

Отчитане и осчетоводяване

1. Комисията се отчита ежегодно пред Европейския парламент и Съвета за финансовите операции на ЕИБ, извършвани съгласно настоящото решение. Отчетът включва оценка на въздействието и ефективността на финансовите операции на ЕИБ на ниво проект, сектор, страна и регион, както и на приноса на финансовите операции на ЕИБ към изпълнението на целите на външната политика на Европейския съюз, като взема предвид оперативните цели на ЕИБ. Той също така включва оценка на степента на сътрудничеството между ЕИБ и Комисията, както и между ЕИБ и други МФИ и донори на двустранна основа.

2. За целите на параграф 1 ЕИБ предоставя на Комисията ежегодно отчети за финансовите си операции, извършвани съгласно настоящото решение и за изпълнението на целите на външната политика на Европейския съюз, включително сътрудничеството с други МФИ.

3. ЕИБ предоставя на Комисията статистическа, финансова и счетоводна информация за всяка от финансовите си операции, каквато е необходима за изпълнението на нейните задължения да се отчита или за исканията на Европейската сметна палата за одиторски сертификат за неуредените суми по финансовите операции на ЕИБ.

4. За целите на осчетоводяването и отчитането пред Комисията на рисковете, покрити от цялостната гаранция, ЕИБ предоставя на Комисията собствена оценка на риска и степенувана информация относно финансовите операции на ЕИБ със заемодатели или гарантирани длъжници, различни от държави.

5. ЕИБ предоставя информацията, посочена в параграфи 2, 3 и 4, на собствени разноси.

Член 7

Възстановяване на плащания, извършени от Комисията

1. Ако Комисията извърши плащане в рамките на гаранцията от Общността, ЕИБ от името и за сметка на Комисията води исковете за възстановяване на платените суми.
2. ЕИБ и Комисията сключват споразумение, в което се установяват подробни разпоредби и процедури относно исковете за възстановяване, не по-късно от датата на сключване на споразумението, посочено в член 8.

Член 8

Гаранционно споразумение

ЕИБ и Комисията сключват гаранционно споразумение, в което се установяват подробни разпоредби и процедури относно гаранцията на Общността.

Член 9

Преглед на решението

1. Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета средносрочен отчет за приложението на настоящото решение в срок до 30 юни 2010 г., който се придружава, ако е уместно, от предложение за неговото изменение, което съдържа външна оценка, чиито условия са определени в приложение 2 към настоящото решение.
2. Комисията представя окончателен отчет за приложението на настоящото решение в срок до 31 юли 2013 г.

Член 10

Прилагане

Настоящото решение поражда действие на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2006 година.

За Съвета
Председател
J. KORKEAOLA

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Региони и страни, обхванати от член 1

A. СТРАНИ В ПРОЦЕС НА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ

1. Страни кандидатки

Хърватия, Турция, Бивша Югославска Република Македония.

2. Потенциални страни кандидатки

Албания, Босна и Херцеговина, Черна гора, Сърбия, Косово съгласно Резолюция 1244 (1999 г.) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации.

B. СЪСЕДСКИ И ПАРТНЬОРСКИ СТРАНИ

1. Средиземноморски

Алжир, Египет, Западния бряг и Ивицата Газа, Израел, Йордания, Ливан, Либия*, Мароко, Сирия, Тунис.

2. Източна Европа, Южен Кавказ и Русия

Източна Европа: Молдова, Украйна, Беларус*

Южен Кавказ: Армения, Азербайджан, Грузия;

Русия: Русия.

C. АЗИЯ И ЛАТИНСКА АМЕРИКА

1. Латинска Америка

Аржентина, Боливия, Бразилия, Чили, Колумбия, Коста Рика, Еквадор, Ел Салвадор, Гватемала, Хондурас, Мексико, Никарагуа, Панама, Парагвай, Перу, Уругвай, Венецуела.

2. Азия

Азия (без Централна Азия):

Афганистан*, Бангладеш, Бутан*, Бруней, Камбоджа*, Китай (включително Хонконг и специалните административни региони на Макао), Индия, Индонезия, Ирак*, Южна Корея, Лаос, Малайзия, Малдиви, Монголия, Непал, Пакистан, Филипините, Сингапур, Шри Ланка, Тайван*, Тайланд, Виетнам, Йемен.

Централна Азия:

Казахстан*, Киргизстан*, Таджикистан*, Туркменистан*, Узбекистан*.

D. ЮЖНА АФРИКА

Южна Африка.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Средносрочен преглед и условия за оценка на външния мандат на ЕИБ

Средносрочен преглед

Независим средносрочен преглед на външното финансиране на ЕИБ се извършва в срок до 2010 г. Този преглед, който ще се основава изцяло на независима външна оценка, която ще се предостави на Съвета, ще даде основата за решение от държавите-членки, дали да се разреши евентуален факултативен мандат, и ако се разреши до каква степен с оглед допълване на заемните средства в периода след 2010 г. във втората фаза, дали да се извършат други изменения на мандата и как да се осигури максимална добавена стойност и ефективност на операциите на ЕИБ. Комисията ще предостави средносрочния преглед на Европейския парламент и на Съвета до 30 юни 2010 г. като основа за предложение за изменение на мандата. Съветът взема съответното решение след консултиране с Европейския парламент.

Рамката на оценката включва:

- а) оценка на дейността по външното финансиране на ЕИБ. Част от оценката ще бъде извършена в сътрудничество с отделите за оценка на ЕИБ и Комисията;
- б) Оценка на по-широкото въздействие на външните кредити на ЕИБ при взаимодействие с други МФИ и други източници за финансиране.

Оценката ще бъде наблюдавана и управлявана от управителен комитет, който се състои от няколко „висши лица“, които се назначават от Съвет на гуверньорите на ЕИБ и представител на ЕИБ и Комисията. Управителният комитет ще бъде председателстван от един от тези „висши лица“. Той ще заседава не по-късно от първото полугодие на 2008 г.

Управителният комитет ще се подкрепя от отделите за оценка на ЕИБ и на Комисията и от външни експерти. Тези външни експерти ще бъдат подбирани посредством тръжните процедури на Комисията. По отношение на условията и критериите за подбор на външните експерти се провеждат консултации с управителния комитет. Разходите за външни експерти се поемат от Комисията и се покриват от бюджетната линия за осигуряване на Гаранционния фонд.

Окончателният отчет от оценката, предоставен от управителния комитет, извежда ясни заключения, които се основават на събраната информация, за да се обоснове решението от средносрочния преглед и да се вземе решение относно отпускане на евентуален транш за оставащия период на мандата и за регионалното разпределение на допълнително финансиране.

Обхват на оценката

Оценката обхваща предишните мандати (2000—2006 г.) и първите години на мандата 2007—2013 г. до края на 2009 г. Тя ще изследва обемите на финансиране на проекта, разходването по страни, както и техническата помощ и операциите с рисков капитал. Като отчита ефекта на ниво проект, сектор, регион и страна, изводите от оценката се основават на:

- а) задълбочена оценка на съответствието, изпълнението (ефикасност, изпълнителност и устойчивост) на операциите на ЕИБ по техните специфични регионални цели, както са заложили първоначално в рамките на

съответните външни политики на ЕС, както и на добавената им стойност (предстои да се извърши в сътрудничество със звеното за оценка на ЕИБ и службите на Комисията);

б) оценка на съвместимостта със съответните външни политики на ЕС и стратегии, както и на допълнителността и добавената стойност на операциите на ЕИБ през първите години на мандата 2007—2013 г. в рамките на специфичните регионални цели на мандата 2007—2013 г. и съответстващите показатели за изпълнение, които предстои да бъдат определени от ЕИБ (предстои да се извърши в сътрудничество със отдела за оценка на ЕИБ и службите на Комисията).

При тези оценки добавената стойност на операциите на ЕИБ ще бъде измервана спрямо три елемента: подкрепа на политическите цели на ЕС, качество на самите проекти и алтернативни източници за финансиране.

а) анализ на финансовите нужди на бенефициентите, техния капацитет за усвояване и наличието на други източници на частно и публично финансиране за съответните инструменти;

б) оценка на сътрудничеството и съгласуваност на действията между ЕИБ и Комисията;

в) оценка на сътрудничеството и синергиите между ЕИБ и международни и двустранни финансови институции и агенции.